

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ І ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Курсова робота на тему:

**ПОРІВНЯННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК В КОРЕЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ
МОВІ**

Студентки групи Кор 23-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література

та переклад, західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066

Східні мови та літератури (переклад

включно), перша – корейська

Тимофєєвої Софії Ігорівни

Науковий керівник:

Орос Руслана Олегівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	6
1.1 Визначення понять "прислів'я" та "приказка"	6
1.2 Історія та особливості використання прислів'їв та приказок у корейській та українській культурі.....	10
1.3 Аналіз та порівняння основних характеристик корейських та українських прислів'їв та приказок.....	15
Висновки до розділу 1	19
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ	20
2.1 Розбір прикладів прислів'їв і приказок і їх порівняння	20
2.2 Значення прислів'їв і приказок у культурі українського та корейського народів	24
2.3 Виокремлення спільних та відмінних рис прислів'їв та приказок у двох культурах	28
Висновок до розділу 2	32
ВИСНОВКИ.....	33
요약.....	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	36
ДОДАТКИ.....	38

ВСТУП

Українська та корейська мови мають багату культурну спадщину, що проявляється у більшій кількості прислів'їв та приказок, які мають високу цінність як національні культурні символи та засоби вираження мудрості народу. Ці прислів'я та приказки відображають народні традиції, звичаї, етикету погляди на життя. Вони стали важливою частиною мови та культури.

У наш час, коли світ стає все більш глобальним і культури стикаються одна з одною, стало дуже популярним порівнювати різні культурні елементи. Одним із таких елементів є прислів'я та приказки, які часто використовуються як форма передачі цінностей і мудрості в багатьох культурах. У цьому курсі ми зосередимося на порівнянні прислів'їв та приказок корейської та української мов, двох культур, які мають багату культурну спадщину та довгий історичний контекст. Ми проаналізуємо та порівняємо основні ознаки цих речень, такі як їх значення, корисність і способи передачі. Таким чином ми зможемо краще зрозуміти, які цінності важливі в корейській та українській культурах і які культурні елементи вплинули на розвиток їхніх прислів'їв та приказок.

Мета нашого дослідження проводиться в порівнянні прислів'їв та приказок української та корейської мов із застосуванням схожостей та відмінностей у культурних цінностях та традиціях. Наше дослідження спрямоване на з'ясування, як відображаються відмінності в культурних цінностях українського та корейського народів у прислів'ях та приказках.

Актуальність цього дослідження полягає в тому, що порівняння прислів'їв та приказок може стати випуском інструменту дослідженні культурної спадщини та її впливу на народи. Також, це може сприяти розумінню та співпраці між українською та корейською культурами.

Предметом нашого дослідження є порівняння прислів'їв та приказок української та корейської мов, їх зміст, значення та використання. **Об'єктом** нашого дослідження є прислів'я та приказки, які є одним із видів народної

мудрості, відображають важливі аспекти культури та психології народу, а також відображають його історію, традиції та цінності.

Наукова новизна: Порівняння прислів'їв та приказок в корейській та українській мовах ще не є повністю дослідженим предметом, тому робота може доповнити вже існуючі дослідження в цій галузі. При цьому, в цій роботі ми намагаємося проаналізувати прислів'я та приказки з точки зору їх відображення культурної спадщини кожної нації та зв'язку цих висловлювань з історичними, географічними та соціальними умовами життя народів.

Поставлена мета передбачає виконання робочих завдань (цілей):

- систематизація, закріплення та розвиток набутих професійних теоретичних і практичних знань;
- розвиток здібностей до творчої інтерпретації мовних і мовленнєвих явищ;
- розвиток умінь і навичок мовного та перекладацького аналізу з метою запобігання помилкам під час перекладацької діяльності;
- пошук інформації за допомогою новітніх інформаційних технологій;
- удосконалення вміння логічно та переконливо обґрунтовувати свою точку зору щодо прийняття рішень філологічного характеру.

Методи дослідження:

- Для збору матеріалів ми використовуємо інтернет-ресурси та звернемося до джерел, які відповідають найбільш повній колекції прислів'їв та приказок кожної культури.
- Для аналізу зібраного матеріалу будемо використовувати порівняльний метод, який дозволяє встановити схожість та відмінності між прислів'ями та показами кожної культури.
- Крім того, для дослідження використовуватимуться методи лінгвістичної та культурологічної аналізу, а також методи вивчення менталітету народів.
- Особливе увага буде приділена порівнянню значення та використання прислів'їв та приказок у побуті кожної культури.

· Таким чином, застосування цих методів дослідження дозволяє нам зробити комплексний та глибокий аналіз прислів'їв та приказок у корейській та українській культурах, що забезпечує новий погляд на культурні відмінності між ними.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Визначення понять "прислів'я" та "приказка"

Для початку дослідження слід розібрати науку, яка вивчає прислів'я і приказки. Так само, як фразеологізми вивчає фразеологія, наукою про прислів'я є паремія, яке поділяється на пареміографію, тобто збірку прислів'їв, і пареміологію, тобто їх історико-культурний аналіз.

У нетермінологічній номенклатурі прислів'я також є загальним терміном для всіх видів паремій.

Пареміологія — дисципліна, що вивчає паремію. За сферою інтересів пареміологія частково перетинається з фразеологією, але на відміну від неї вивчає також специфічні фольклорні та літературні властивості паремій (наприклад, їх жанрову специфіку).

Пареміографія - розділ лексикографії, що займається збиранням і розробкою паремій.

Загалом поняття «паремія» означає (грец. *παροιμία paroimía*) — мовна одиниця народного походження, що виражає народну мудрість чи досвід. До паремій належать, зокрема, прислів'я, приказки, загадки, прогнози погоди (Хімчук, 1959). Деякі дослідники зараховують паремії до фразеологізмів і включають їх у сферу дослідження фразеології, а інші підкреслюють їх окремий характер як готових текстів. Особливим видом паремії є юридична паремія. Паремії відображають історичний досвід народу, його традиції, звичаї, ментальність іт. д. Порівняння паремій дозволяє зрозуміти, наскільки різні країни та їх культури схожі чи різні. Паремія є одиниця пареміології, що вирізняється афористичністю, стійкістю, відтворюваністю і може також мати пряме або переносне значення і також вона містить навчальні елементи.

Прислів'я — народний вислів повчального змісту, виражений реченням. Вона формулює життєву закономірність або передає узагальнений соціальний досвід. Наприклад: вік живи – вік навчайся.

Приказка — стійкий образний вислів, що характеризується стислою будовою. У ній не формуються певні закономірності чи правила, вона не має повчального змісту. Наприклад: баба з возу, кобилі легше.

Походження багатьох приказок і прислів'їв сягає глибокої давнини. Вже в перших писемних пам'ятках Київської Русі - в літописах зустрічаються записи народних афоризмів. Є вони і в «Слові о полку Ігоревім. Протягом століть вони шліфувалися, набуваючи все більш досконалих форм.

На більш науковій мові визначення звучить трохи інакше - прислів'я (лат. *proverbium* або *adagium*) - зафіксоване в мові -паремії, що прямо або метафорично виражає думку чи пораду, засноване на народній традиції, що має загально- гномічний характер.

Прислів'я - це досить специфічний літературний жанр, що стоїть на межі літератури і розмовної мови. Він має форму заяви або інструкції, зазвичай складається з одного речення. Дуже часто воно будується за принципом паралелізму (введення двох аналогічних висловлювань, які підпадають під спільну схему) або семантико-синтаксичного протиставлення – наприклад, «Як Куба Богу, так Бог Кубі». Прислів'я зазвичай будується таким чином, щоб його було легше запам'ятати (наприклад, за допомогою рим). У прислів'ях часто зустрічаються внутрішні рими, наприклад «У березні, як у горщику».

Іншою формальною ознакою прислів'я є його алегоричність. Подвійне значення прислів'їв полягає в тому, що вони оперують конкретними ситуаціями та ідеями, але стосуються загальних відносин і виражають загальні поняття.

Тематичною ознакою прислів'їв є їх моральний зміст - прислів'я, як правило, є застереженнями, наказами, заборонами та настановами. Відмінною рисою прислів'я є також його повторюваність - прислів'я загально або принаймні дуже широко відомі в даному культурному ареалі, поширюються через усну передачу, зустрічаються протягом століть, а іноді навіть тисячоліть, часто в дуже віддалених регіонах світу.

У чеській та словацькій мовах приказка розуміється як вираз життєвого досвіду, позбавленого морального судження, часто має гумористичний характер, тоді як прислів'я визначається як висловлювання з дидактичною функцією. Згідно з визначенням, яке міститься в Енциклопедії «Язиковеди», прислів'я завжди має переносне значення і стосується конкретної ситуації (на відміну від загальних прислів'їв), окремі його види близькі до прислів'їв або є словосполученнями у формі речення. У старшій словацькій теорії прислів'я розглядалося як одиниця, менша за прислів'я, будучи зародком нового прислів'я або залишком скорочення прислів'я.

Прислів'я відрізняються від приказок повнотою вираження думок. Прислів'я зазвичай чітко поділяються на дві частини, мають ритм і риму, важливою особливістю прислів'їв є їх повчальний характер:

- з брехнею весь світ підеш, а назад не вернешся;
- бачив очі, що купили, їжте, хоч вилазьте;
- вовків бійся – до лісу не ходи;
- кобила хвалилася, що возом горшки побила;
- праця людину годує, а лінь марнує.

Часто прислів'я є скороченим варіантом прислів'я або просто влучним висловом: шукай вітра в полі, лисячого хвоста, собаки в сні. Перша частина прислів'я вказує на вихідну позицію, друга частина містить вказівку, яка має повчальний зміст і практичне застосування в життєвій ситуації. А приказка лише констатує якийсь факт чи явище без повчань і висновків.

У корейській культурі прислів'я та приказки мають важливу роль і є невід'ємною частиною національної спадщини. Прислів'я в корейській мові називається "속담" (sokdam), що буквально означає "внутрішні слова".

Приказки ж називаються "경구" (gyeonggu), що означає "словесні вчинки".

Прислів'я в корейській культурі мають велике значення для передачі цінностей, досвіду, моральних норм, традицій та історії народу. Вони передаються з покоління в покоління і допомагають зберегти культурну

спадщину народу. Також прислів'я використовують для виховання моральності та розвитку етичних норм у молодшого покоління.

Приказки в корейській культурі також мають велике значення. Вони перейшли з покоління в покоління і стали як важливий засіб виховання та навчання моральних норм та цінностей. Приказки висловлюються в різних ситуаціях, включаючи моменти вирішення важливих питань, взаємодії з людьми та управління власним життям. Вони також застосовуються для наголошення важливих соціальних відносин та взаємодії між людьми.

1.2 Історія та особливості використання прислів'їв та приказок у корейській та українській культурі

Збірки прислів'їв збиралися в середньовічній Європі; до наших часів дійшло близько трьох десятків збірників рукописів XIII — початку XV ст. Наприклад, набір т. зв. «Приказки Віллана», які часто ставали предметом обробки або наслідування, містять кілька шестискладових шестивіршів, кожен рядок яких є глосою до сьомого, невіршованого рядка, поданого як селянська приказка. Все взагалі має рідкісну ритмічну і тематичну одноманітність; дискурс повністю самодостатній. Упорядником цієї збірки в тринадцятому столітті був лірик з роду Філіпа Ельзаського. Подібні тексти з'являються аж до 15 століття, іноді з ілюстраціями: тоді прислів'я служать підписом до малюнка. Влучні прислів'я стали сюжетом картин західноєвропейських художників (Пітер Брейгель Старший, Ель Греко), спроби поєднати їх у театральних виставах і фільмах, хоча побудувати такий цілісний сюжет важко.

Перші збірки українських прислів'їв і приказок, які дійшли до нашого часу, з'явилися в другій половині XVII ст., хоча в науці існує думка, що їм передували інші збірки малих жанрів, які не збереглися. Одним із збирачів прислів'їв того часу був відомий український поет другої половини XVII ст. Климентій Зіновієв. Він зібрав понад півтори тисячі прислів'їв, які склав у рукописну збірку «Поширені прислів'я» і використав їх у своїх віршах. Вперше добірку прислів'їв надрукував О. Павловський у своїх «Грамматика

малоросійського наречія» (1818) де вони були використані як матеріал для вивчення української мови.

У багатьох українських прислів'ях висловлюється любов до Батьківщини, бажання її захищати, засудження зрадників, необхідність дружби народів тощо.

Прислів'я виникають постійно, але лише найбільш значущі і влучні з них поширюються в народі і передаються з покоління в покоління. Справжні народні прислів'я поєднують у собі глибокий зміст і дуже просту, але образну форму, вони легко запам'ятовуються і вимовляються. Прислів'я, як правило, короткі, їх побудова характеризується симетричністю, поділом на римовані частини; їхні рими багаті й іноді несподівані. Часто прислів'я будуються із застосуванням синтаксичного паралелізму («Слава житу в копиці, а пану в могилі») або зіставлення («Рання пташка дзьоба чистить, а пізня очі закриває»). Найчастіше в прислів'ях використовується метафора, а також гіпербола («Такий тупий ніж, що й холодцю не ріже»), іронія («Поможе, як кадило покійному»), порівняння («Живе, як батько в грудях»).), епітети («У лиху годину зустрінеш вірну людину») та інші тропи.

Можна виділити такі ознаки народних прислів'їв: узагальнення народного досвіду; дидактизм; стислість і обсяг висловленої думки; актуальність і поетичність; вживання слів у прямому й переносному значенні; невеликий обсяг.

Своїм глибоким змістом і художньою довершеністю прислів'я та приказки завжди привертали увагу письменників. Вони збирали їх і використовували у своїх роботах. Прислів'я та приказки - це невід'ємна частина української культури, які сформувалися на протязі століть. Вони відображають важливі аспекти життя українського народу, його менталітет, погляди та цінності.

Історія використання прислів'їв та приказок в українській культурі налічує понад тисячу років. Ці крилаті вислови були популярними серед козаків, які використовували їх для передачі досвіду та передбачення

майбутнього. У XVIII-XIX століттях прислів'я та приказки стали активно використовуватися в літературі, зокрема у творах Т. Шевченка, І. Нечуя-Левицького, М. Коцюбинського та інших письменників.

Прислів'я та приказки мають свої особливості використання в українській культурі. За допомогою прислів'їв українці передають свій досвід, підтримують традиції та вчать мудрість. Вони розроблені для передачі настанов, підкреслення правильності дії, попередження про наслідки та розвиток моральних якостей. Приказки мають більш конкретний характер і частіше використовують для передачі практичного досвіду та виклику до певних дій.

Українські прислів'я та приказки часто відповідають поетичній, образній мові та виражають важливі моральні та етичні принципи. Вони передають красу української мови та літератури, зберігають національну ідентичність та сприяють розвитку національного культу.

Прислів'я та приказки є важливою частиною культури Кореї, яка має давню історію та багату традиційну спадщину. Використання прислів'їв та приказок у корейській мові датується з давніх часів, коли на південному сході Азії склалися перші корейські держави - Когурьо, Пакче та Сілла.

У корейській культурі прислів'я та приказки мають важливу роль у вихованні та навчанні. Вони передають мудрість попередніх поколінь, нагадують про головні принципи життя та співають людям у різних життєвих ситуаціях. Багато з них засновані на релігійних чи філософських принципах, таких як конфуціанство, буддизм та шаманізм.

Особливістю корейських прислів'їв та приказок є їхня частина використання в повсякденному житті, особливо серед старшого покоління. Вони також часто використовують у мовленні політик та громадських діячів, що працюють про їхню значимість у культурі Кореї.

До прикладів корейських прислів'їв та приказок належать такі: «Якщо вітер зробить хвилю, треба знати, як її заспокоїти», «Далека дорога додому зробити кроками», «Потрібна лише одна крапля, щоб заповнити відро» -

переклад: "바람이 파도를 일으키면 진정시키는 방법을 알아야 합니다.", "집으로 가는 먼 길은 계단으로 만들어집니다.", "한 방울이면 양동이를 채울 수 있습니다".

Прислів'я та приказки відіграють важливу роль як в корейській, так і в українській культурі.

У корейській культурі прислів'я та приказки часто використовуються в повсякденних розмовах і висловлюваннях. Багато з них відображають цінності та принципи, важливі в корейській культурі, такі як повага до старших, відданість родині, патріотизм. Приклади корейських прислів'їв і приказок:

«Колись у Кореї сини ходили до школи, щоб стати клерками, тепер вони ходять до школи, щоб стати корпоративними службовцями». - відноситься до мінливої культури освіти в Кореї, де все більше і більше людей прагнуть працювати в корпораціях замість кар'єри державного службовця.

«Ти любиш собак? Покажи, як ти до них ставишся». - означає, що те, як хтось ставиться до тварин, може багато розкрити про їхній характер і підхід до життя.

«Коли хтось перебуває в інвалідному візку, ви повинні йти поруч з ним» - стосується потреби підтримки та допомоги для людей з обмеженими можливостями.

В українській культурі прислів'я та приказки також мають велике значення і широко вживаються в повсякденній розмові. Багато з них відображають селянську культуру, яка була панівною в історії України. Прикладами українських прислів'їв та приказок є:

«Як постелиш, так і спиш» - означає, що успіх залежить від підготовки і вкладеної в щось праці.

«Хто малого не навчить, тому великого шкода» - йдеться про необхідність навчати дітей і дати їм добре виховання, яке принесе користь у майбутньому.

«Дві голови краще однієї» - означає, що краще працювати разом і використовувати різноманітні здібності та ідеї, ніж діяти поодиноці.

В обох культурах прислів'я та приказки часто передаються від старших до молодших поколінь, що дозволяє передавати та підтримувати традиції та цінності.

1.3 Аналіз та порівняння основних характеристик корейських та українських прислів'їв та приказок

Хоча українські та корейські прислів'я та приказки мають різний походження та історію, вони мають деякі спільні риси та характеристики, які можна порівняти.

- Мудрість і навчання: Як корейські, так і українські прислів'я та приказки мають на меті передати мудрість попередніх поколінь та навчати людей, як жити правильно і принести прибуток суспільству.
- Концентрація на головних принципах: Корейські та українські прислів'я та приказки, сконцентровані на головних принципах людського життя, таких як сім'я, дружба, працелюбність, відповідальність, милосердя та ін.
- Філософія: Багато корейських та українських прислів'їв та приказок мають філософський підтекст та спрямовані на духовне зростання людини.
- Метафоричність: Як корейські, так і українські прислів'я та приказки складають метафори та порівняння, які допомагають легше зрозуміти зміст.
- Використання у мовленні: Як українські, так і корейські прислів'я та приказки часто використовують у повсюдному мовленні.
- Стійкість форми: корейські та українські прислів'я та приказки зберігають свою інколи форму століттями, що розвиваються про їхню значимість та цінність для культури.

Хоча українські та корейські прислів'я та приказки мають деякі спільні риси, вони також мають деякі відмінності. Ось декілька з них:

- Культурні та історичні різниці: Прислів'я та приказки відображають культурні та історичні особливості країни, де вони використані. Українські прислів'я та приказки часто мають християнську, селянську та національну спрямованість, тоді як корейські прислів'я та приказки мають більший азійський та конфуціанський вплив.

- Різні форми: українські прислів'я та приказки часто мають форму римованого вислову, тоді як корейські прислів'я та приказки частіше мають форму простого речення.

- Різні тематики: українські та корейські прислів'я та приказки часто мають різну тематику. Наприклад, багато корейських прислів'їв та приказок, пов'язаних із сімейними відносинами, тоді як багато українських прислів'їв та приказок, пов'язаних з природою та повними аспектами селянського життя.

- Використання в різних сферах життя: українські та корейські прислів'я та приказки також використовуються в різних сферах життя. Наприклад, корейські прислів'ї та приказки часто використовують в освіті та вихованні, тоді як українські прислів'ї та приказки частіше використовують в художній літературі та народній мудрості. Хоча українські та корейські прислів'я та приказки мають різний походження та історію, вони мають деякі спільні риси та характеристики, які можна порівняти.

- Мудрість і навчання: Як корейські, так і українські прислів'я та приказки мають на меті передати мудрість попередніх поколінь та навчати людей, як жити правильно і принести прибуток суспільству.

- Концентрація на головних принципах: Корейські та українські прислів'я та приказки, сконцентровані на головних принципах людського життя, таких як сім'я, дружба, працелюбність, відповідальність, милосердя та ін.

- Філософія: Багато корейських та українських прислів'їв та приказок мають філософський підтекст та спрямовані на духовне зростання людини.
- Метафоричність: Як корейські, так і українські прислів'я та приказки складають метафори та порівняння, які допомагають легше зрозуміти зміст.
- Використання у мовленні: Як українські, так і корейські прислів'я та приказки часто використовують у повсякденному мовленні.
- Стійкість форми: корейські та українські прислів'я та приказки зберігають свою інколи форму століттями, що розвиваються про їхню значимість та цінність для культури.

Прислів'я та приказки є важливою частиною української культури та народної мудрості. Вони передають важливі життєві поради, які переносять мудрості багатьох століть.

Основні характеристики українських прислів'їв та приказок:

- Короткі речення, що складаються в собі як істини, так і поради.
- Використовуйте образні та порівняльні засоби, щоб зробити їх більш запам'ятовуваними.
- Здатність передати глибокий сенс у кількох словах.
- Наявність великої кількості прислів'їв та приказок, які набули протягом багатьох століть та збереглися до наших днів.
- Частина використання риторичних засобів, таких як повторення та антитеза, для підвищення ефекту висловлювання.
- Українські прислів'я та приказки відрізняються від корейських своєю образністю та прагматизмом. Вони часто відповідають конкретним порадам щодо життя, праці, взаємозв'язку з людьми, сімейних відносин та багато іншого. Наприклад: "Поки жив, кай зуби", "Хто багато обіцяє, той мало дає", "Господар у своєму домі король".

Крім того, українські прислів'я та приказки є важливою частиною національної ідентичності та культурної спадщини українського народу. Вони

передають народну мудрість та сприяють збереженню української мови та традицій.

У корейській культурі прислів'я та приказки часто стосуються таких цінностей, як відповідальність, мистецтво маскування та труднощі досягнення хорошого в житті. Ці прислів'я часто використовують поняття, пов'язані з природою, що відображає близькість корейської культури до природи. Крім того, прислів'я та приказки в корейській культурі часто асоціюються з конфуціанською філософією, демонструючи її вплив на корейську культуру.

З іншого боку, в українській культурі прислів'я та приказки часто стосуються праці, традицій і поваги до того, що є. Багато з цих речень відображають важку історію країни, а також боротьбу за свободу та незалежність. Крім того, прислів'я та приказки в українській культурі часто посиляються на важливі цінності, такі як сім'я, дружба та повага до старших.

Одним із головних елементів прислів'їв і приказок в обох культурах є їхнє величезне значення для культурної спадщини. Вони передаються з покоління в покоління і дуже цінуються як форма ввічливості та поваги. Крім того, ці вислови часто використовуються в літературі, мистецтві та кіно, що доводить їх велике значення для культури цих народів.

Таким чином, прислів'я та приказки в корейській та українській культурах мають багато спільного та відмінного. Хоча вони відрізняються за формою та змістом, обидві культури підкреслюють їх важливість і знають, що ці принципи є вирішальними для передачі цінностей і мудрості від покоління до покоління.

Висновки до розділу 1

У даному розділі були розібрані теоретичні аспекти дослідження, також такі поняття, як «приказки», «прислів'я» і вивчення їх історії походження в Кореї і Україні, порівняння характеристик прислів'їв і приказок корейської і української мов та зроблений детальний аналіз характеристик. Також можна зазначити, що українські прислів'я та приказки є насамперед важливою частиною культурної спадщини українського народу. Вони передають народну мудрість та сприяють збереженню української мови та традицій.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1 Розбір прикладів прислів'їв і приказок і їх порівняння

Ось кілька прикладів українських приказок, які стосуються мудрості та життєвого досвіду і їх розбір:

«Твоє слово - як пір'їна, піднесеш - полетить, здуєш - полетить».

Ця приказка акцентує увагу на важливості власних слів та їхньому впливі на оточуючих. Слова можуть мати сильний вплив, і тому їх потрібно використовувати з обережністю та розумінням наслідків.

"Поки гроші є - і друзі ходять, а коли грошей немає - і родичі не приходять".

Ця приказка показує, що матеріальне багатство може мати вплив на людські стосунки та знайомства. Вона нагадує про важливість бути важливим до тих, хто насправді цінує нас за наші якості, а не за наші матеріальні ресурси.

«Хто рано встає, тому Бог дає».

Ця приказка підкреслює важливість раннього підйому та праці. Вона нагадує, що успіху можна досягти лише через наполегливість та працелюбність.

"Не знаєш, де з'їсти - не забувай, де налити".

Ця приказка показує, що намагаючись вирішити проблему, ми маємо пам'ятати про важливість розумних та правильних виборів. Це може стосуватися не тільки їжі та напоїв, але й більш важливих рішень у житті.

У кожного з цих приказок є своя мудрість та значення. Вони допомагають людям вчитися з досвіду та життєвих ситуацій, а також встановлювати міжособистісні взаємодії.

Далі розберемо декілька прикладів корейських приказок:

지금은 적을 때 친구가 되어라 - «Будьте друзями, коли ворог поруч».

Ця приказка закликає до дружби і співпраці в скрутні часи. Коли ворог наближається, важливо згуртуватися та підтримувати один одного.

천 리 길도 한 걸음부터 시작한다 – «Навіть подорож у тисячу миль починається з одного кроку».

Ця приказка надихає до відваги і вміння починати нові справи навіть у випадку, коли вони здаються непереборними. Кожен великий проект складається з маленьких кроків, тож важливо не зупинятися і робити перші кроки.

아는 길도 물어가라 – «Навіть запитай дорогу до місця, яке ти знаєш»

Ця приказка підкреслює важливість здійснення консультацій та запитів, якщо ви знаєте шлях до мети, вам також потрібні додаткові рекомендації та поради від тих, хто знає місцевість краще.

작은 구멍으로 많은 빛이 들어온다. – «Через маленький отвір проникає багато світла»

Ця приказка надихає до відкритості та пізнання нового. Іноді невеликі зусилля можуть привести до значних результатів, іноді досить просто зробити невеликий крок, щоб побачити новий світ.

가는 말이 고와야 오는 말이 곱 – «Добре слово, як добрий кінь; воно несе вас, куди ви хочете».

Ця приказка підкреслює важливість спілкування та вміння правильно сказати добре слово. Коли людина говорить добрі слова в сторону іншої людини, то це призводить до гарної комунікації, що допомагає налагоджувати контакти з людьми і тим самим відкриває більше можливостей, та викликає у повагу і шанобливе ставлення в суспільстві.

Далі наведемо кілька прикладів корейських прислів'їв та їх розбір:

가는 날이 장날이 – «День, коли ти йдеш, є день на підвищення свого щастя».

Це прислів'я означає, що коли ви зробите правильну річ у правильний час, ви будете набагато легше досягти успіху. Однак, якщо ви можете втратити свій шанс, то скаржитися про це надовго.

입으로 새는 떡이 배부른 떡이다 – «Хліб, що говорять, насичує більше, ніж хліб, що їдять».

Це прислів'я вказує на те, що слова можуть мати більший вплив, ніж дії. Воно також можна пояснити як нагадування про те, щоб бути обережним у своїх словах, після чого вони можуть мати серйозні наслідки.

빈 수레가 요란하다 – «Порожній віз гучніше стукає»

Це прислів'я вказує на те, що людина, яка має менше знань або досвіду, часто більше говорить, ніж ті, хто має більше знань або досвіду. Це може бути пояснено як заклик до скромності і терплячості.

공자 앞에서 문자 쓰 – «Писати китайськими ієрогліфами перед Конфуцієм»

Це прислів'я вказує на те, що важко зробити щось складне перед людиною, яка знає більше або має більше досвіду. Це може бути пояснено як заклик до поваги до людей, які мають більше знань або досвіду.

남의 떡이 더 커보인다— «Чужий рисовий пиріг виглядає більшим»

Це приказка використовує для опису ситуації, коли людина дивиться на життя інших та порівнює зі своїм, думаючи, що у них краще, ніж у неї. Вона нагадує нам, що не можна порівнювати своє життя з життям інших, тому що воно може бути не таким, яким здається ззовні.

"지렁이도 밟으면 꿈틀한다" - "Навіть хробак ворухиться, якщо наступити на нього"

Ця приказка означає, що найменші і найслабші істоти мають власне життя та право на нього. Вона нагадує нам про необхідність поважати життя інших тварин і дбайливо ставитися до природи.

고양이 한테 생선 빼앗기다 - "Щоб рибу забрав кіт"

Ця приказка використовується для опису ситуації, коли людина сама дає можливість комусь її використати чи записати її майном, а потім скаржитися на те, що це сталося. Вона нагадує нам про потребу бути обережними та не довіряти незнайомим людям.

백지장도 맞들면 낫다 - "Навіть чистий папір може бути корисним, якщо тримати його разом"

Ця приказка означає, що люди можуть досягти більшого, працюючи разом і допомагаючи одному. Вона нагадує нам про важливість співпраці та підтримки в колективі для досягнення спільних цілей.

Далі наведемо приклади українських прислів'їв та їх розбір:

- Не можна зробити з козла оленя. Розуміння: Неможливо повернутися когось на те, чим він не є. Аналіз: Це прислів'я наголошує на неможливості змінити людину, яка має ваші відроджені якості та характер.
- Що посієш, те й пожнеш. Розуміння: Результат залежить від якості роботи або дії. Аналіз: Це прислів'я підкреслює важливість вкладення часу та енергії в роботу, що призведе до відповідного результату.
- Людина робить себе. Розуміння: Кожна людина має можливість визначати свій власний шлях у житті. Аналіз: Це прислів'я акцентує увагу на самовизначеності та самостійності людини в її життєвих рішеннях та діях.
- Більшість правил можна порушувати, але не правило честі. Розуміння: Чесність має велике значення, і це не можна порушувати. Аналіз: Це прислів'я підкреслює важливість чесності та її невід'ємної ролі у суспільстві.
- Немає краси без праці. Розуміння: Щоб досягти чогось важливого або досягти успіху, потрібна праця та зусилля. Аналіз: Це прислів'я наголошує на важливості праці та терпіння для досягнення успіху в будь-якій сфері життя.
- Говори правду і геть бійся. Розуміння: необхідно говорити правду, навіть якщо це не зручно або несприятливо.

2.2 Значення прислів'їв і приказок у культурі українського та корейського народів

Значне місце в українському фольклорі посідають прислів'я та приказки — влучні короткі образні вислови. Цей вид фольклору являє собою загальну пам'ять народу, результат багатого життєвого досвіду, на основі якого сформувалися уявлення про мораль, етику, політику та історію. Прислів'я та приказки можна порівняти з порадами та порадами, які українська народна мудрість дає кожній людині в її повсякденних проблемах. Короткі, місткі вислови повчальні, вони застерігають, радять, засуджують і вихваляють, спираючись на авторитет багатьох поколінь української нації. Завдяки великому розуму, високому естетизму та невичерпному таланту українці продовжують примножувати багату духовну спадщину, накопичену протягом багатьох століть.

Прислів'я та приказки грають важливу роль у культурі українського та корейського народів. Вони передають мудрість, досвід та традиції попередніх поколінь. В Україні прислів'я та приказки використовують як засіб виховання, навчання та підтримки народних звичаїв. Вони допомагають формувати правильне ставлення до життя, навчають розумінню важливості сім'ї, друзів, духовності та праці.

У корейській культурі прислів'я та приказки мають аналогічну функцію. Вони передають цінності та традиції корейського народу, а також допомагають у формуванні моральних принципів. Корейці вірять, що прислів'я та приказки відображають народну мудрість, і поважають їх як складову частину своєї культури.

Крім того, прислів'я та приказки використовують в обох культурах у літературі, мистецтві та масовій культурі. Наприклад, українські народні прислів'я та приказки активно використовуються в українській літературі та поезії. А корейські прислів'я та приказки можна знайти в багатьох корейських фільмах та телесеріалах.

У корейській культурі прислів'я мають глибоке історичне значення, були використані для передачі знань та досвіду старших поколінь молодших. Вони часто використовувалися в народних оповіданнях, легендах та інших жанрах народної творчості. Багато з прислів'їв мають своє коріння в історичних подіях та культурних традиціях.

Наприклад, прислів'я **공용가 가루다** – “Гонгюнга гаруда” означає “Навіт Гаруда (міфічна птаха-несучка) не може зламати зв'язку між батьками та дітьми”. Це прислів'я виникло в епоху Трьох Царств, коли один з царів віддав свою дочку за одного зі своїх головних. Він згодом зрадив цареві і повернув йому його дочку, але цар не хоче повернути дочку до сім'ї міністра, потім він боявся помсти. Прислів'я нагадує про важливість сімейних зв'язків і родинних відносин.

Інше прислів'я **천리길도 한 걸음부터 시작된다** – «Будь-який шлях починається з першого кроку» відображає культурний етикет корейців, який підкреслює важливість терпіння та в досягненні мети.

Прислів'я мають давню історію в українській культурі та традиційно вважаються важливою складовою народної мудрості. Вони передаються з покоління в покоління і створюють у собі досвід та моральні цінності, що допомагають уникнути помилок та зробити правильний вибір у різних життєвих ситуаціях.

У минулому прислів'я використовувалися в народній пісні, усній народній творчості, а також в літературі. Вони були популярним засобом виховання та навчання, а також використовувалися як засіб вираження народної думки. Багато прислів'їв пов'язані з природними явищами, звірами та птахами, а також із зовнішніми аспектами сільського господарства та роботи людини.

Сьогодні прислів'я продовжують використовуватися в українській культурі, як засіб навчання та виховання, а також як засіб вираження народної мудрості та народної духовності. Вони з'єднані в різних галузях життя, таких

як література, мистецтво, політика та суспільне життя. Багато прислів'їв зберігаються в українській мові і досягають у повсюдному житті.

Як вже було зазначено, прислів'я та приказки є важливою складовою культурної спадщини як в Україні, так і в Кореї. Вони передають мудрість та життєвий досвід народу, втілюють його цінності, вірування та традиції.

Українські прислів'я та приказки відображають розмаїття національних рис, виявляють глибину духовності українського народу, її здатність до самопізнання, роздуму та самокритики. Вони мають велике значення для формування національної свідомості, збереження історичної пам'яті та культурних традицій.

У корейській культурі прислів'я та приказки також мають важливе значення. Вони допомагають корейцям зберегти свою ідентичність та культурну спадщину, підтримувати моральні норми та цінності. Крім того, корейські прислів'я та приказки мають велике значення для виховання дітей та молоді, передачі знань та життєвого досвіду наступному поколінню.

Загалом, прислів'я та приказки є місцем засобом передачі культурних цінностей, формування моральних та етичних норм, а також допомагають у збереженні традицій та спадщини народу.

Важливе значення в культурі українського та корейського народів мають прислів'я та приказки. Ось кілька прикладів значень цих речень у цих культурах: (Лисенко, 2014)

Українська культура

«Хто рано встає, тому Бог дає» - це прислів'я говорить про цінність праці та вказує на те, що люди, які рано встають, краще підготовлені до викликів дня.

«Хто під куполом виріс, тому хрест не заважає» — це прислів'я говорить про сили, що впливають із родинної культури та традицій і вказує на важливість традицій і виховання.

«Те, що ти маєш, краще, ніж те, чого ти не маєш» - це речення говорить про повагу до того, що є, і важливість бути задоволеним тим, що вже є.

Корейська культура

조상의 잘못은 자손의 죄가 아니다 — «Гріхи предків не є гріхами нащадків». Це прислів'я говорить про те, що кожен відповідає лише за свої вчинки і не варто звинувачувати інших у помилках, які не є його виною.

나무를 숨기려면 숲에 심어라 – «Посадіть їх у лісі, щоб сховати». Ця приказка говорить про мистецтво маскуванню і радить не кидатися в очі.

천국으로 가는 길은 실크로드보다 좁다 – «Дорога до раю вузла за шовковий шлях». Це прислів'я вказує на те, що хороших речей у житті досягти важко і потрібно багато зусиль. (Лисенко, 2014)

В обох культурах прислів'я та приказки вважаються важливими елементами культурної спадщини і передаються з покоління в покоління. Вони призначені для передачі мудрості та моральних цінностей і часто використовуються як форма ввічливості та поваги. Прислів'я та приказки також часто використовуються в літературі, мистецтві та кіно, що свідчить про їх велике значення для культури цих народів.

Отже, прислів'я та приказки мають велике значення в культурі українського та корейського народів. Вони допомагають передати традиції, мудрість та цінність, а також є складовою частиною літератури, мистецтва та масової культури.

2.3 Виокремлення спільних та відмінних рис прислів'їв та приказок у двох культурах

У порівнянні українських та корейських прислів'їв та приказок можна виділити як спільні, так і відмінні риси.

Спільні риси:

- Як українські, так і корейські прислів'я та приказки мають за мету передати життєвий досвід, зберегти народні традиції і мудрість попередніх поколінь.
- Обидві культури використовують прислів'я та приказки як засіб комунікації та спілкування, що дозволяє уникнути конфліктів і зберегти гармонію відносин між людьми.
- В усіх культурах є прислів'я та приказки, які висловлюють думку про значення сім'ї та родини, про повагу до старших, про важливість праці.

Відмінності:

- Корейські прислів'я та приказки мають релігійний або філософський підтекст, в той час як українські - більш орієнтовані на побутові аспекти життя.
- Українські прислів'я та приказки часто утворюють метафоричні вірази та алегорії, тоді як корейські прислів'я та приказки мають більш прямий вислів.
- Використання прислів'їв та приказок у культурі Кореї має більш формальний характер та пов'язане зі святкуванням національних свят та важливих подій, в той час як українські прислів'я та приказки використані в повсюдному житті.

Відмінності між прислів'ями та приказками корейської та української мови можна виділити наступними характеристиками:

1. Культурні відмінності: Корейські прислів'я та приказки мають своє

коріння в конфуціанській філософії та історії Кореї, тоді як українські прислів'я та приказки базуються на християнських традиціях та українській історії.

Приклад корейського прислів'я: "Краще тисяча разів побачити, ніж один раз почути" Приклад української приказки: "Що з рук випаде, те й на землю упаде"

Спосіб вираження: Українські прислів'я та приказки частіше вибирають метафори та образне мовлення, тоді як корейські прислів'я та приказки мають більш пряме вираження.

Приклад корейського прислів'я: "Не можна водити ніс у високо"
 Приклад української приказки: "Сім'я – як зошит, що входять відповідно до номера"

2. Основний зміст: Українські прислів'я та приказки частіше акцентуються на моральних цінностях та життєвих уроках, тоді як корейські прислів'я та приказки частіше використовуються для висловлювання життєвої мудрості та відомих філософських принципів.

Приклад корейського прислів'я: "Навіть тисяча мил розпочинається з одного кроку"
 Приклад української приказки: "Тиха вода греблю руйнує"

Ось декілька прикладів відмінних рис прислів'їв та приказок у корейській та українській культурі:

1. Сімейні відносини:

Корейське прислів'я: **혈은 물보다 진하다** - "Кров щільніша за воду"
 вказує на важливість сімейних зв'язків і допоможе підкреслити значення родини в корейській культурі.

Українське прислів'я: «Від знайомих вартується остерігатись, а від батьків – берегти» - показує значення родинних зв'язків, але наголошує на тому, що близькі родичі можуть бути важливими, ніж звичайні знайомі.

2. Робота та навчання:

Корейське прислів'я **어둠은 양초 하나를 못 꺼뜨린다** – «Питима навіть не замахується на свічку» наголошує на важливості постійного навчання та розвитку навичок, щоб захиститися від будь-яких труднощів.

Українське прислів'я: "Працюй, як буде вільний час, тоді й відпочиватимеш" - вказує на важливість праці та терпіння в досягненні успіху.

3. Характер такої поведінки людини:

Корейське прислів'я: 철처럼 강한 성격, 유리같은 큰 마음 - Потрібно мати у вас характер як сталь, а серце як товсте скло" наголошує на тому, що треба мати міцний характер та добре серця, в корейській культурі.

Українське прислів'я: "Як із сім'ї виховання, так і в дорослому житті будуть" - значення значення виховання та культури.

Деякі спільні риси прислів'їв і приказок корейської та української культури можна виокремити на прикладі наступних висловлювань:

Значення родини та спільноти:

- "Родина - це те місце, де починається життя, а кохання - те, що його живить" (українське прислів'я);
- 피는 물보다 밀도가 높다 - "Кров щільніше, ніж вода" (корейське прислів'я).

Важливість праці та наполегливості:

- "Терпіння та праця все перемагають" (українське прислів'я);
- 강물도 오래 흐르면 산을 넘는다 - «Навіть річка перетинає гору, коли довго тече».

Визнання важливості дружби та взаємодії:

- "Друг - другу річ головна" (українське прислів'я);
- 빨리 가려면 혼자 가십시오. 멀리 가려면 남들과 함께 가라 - "Якщо йдеш швидко - іди сам. Якщо хочеш іти далеко - іди разом з іншими" (корейське прислів'я).

Ці спільні риси відображають універсальні цінності, що перетинають кордони культури і мають важливе значення для людства.

Висновок до розділу 2

У даному розділі були наведені приклади прислів'їв і приказок корейською і українською мовами, також проведене їх порівняння для визначення відмінних і спільних рис у різних класифікаціях, таких як родинні зв'язки, дружба, навчання, робота, тощо. Можна зазначити, що прислів'я та приказки в корейській мові не мають логічної граматичної структури, і вони передаються з покоління в покоління так само, як і в українській мові.

ВИСНОВКИ

Під час проведення дослідження були вивчені основні риси прислів'їв та приказок у корейській та українській культурах. Були зроблені порівняльні аналізи, виявлені схожі та відмінні риси цих культурних елементів.

Серед спільних рис варто зазначити високу цінність прислів'їв та приказок в обох культурах. Вони відображають мудрість народу, передають його історію, традиції та культурні цінності. Крім того, вони допомагають у збереженні та передачі знань з покоління в покоління.

Водночас, виявлені й відмінності між прислів'ями та приказками в корейській та українській культурах. Корейські прислів'я та приказки мають сильний вплив конфуціанства та буддизму, а українські - християнства та давньослов'янських традицій. Також були виявлені різні способи вірування думок та ідей у прислів'ях та приказках. Наприклад, корейські приказки мають більш формальний та лаконічний стиль, тоді як українські прислів'я часто містять більше образних зображень та метафор.

Робота над порівнянням прислів'їв та приказок корейської та української мов показує схожість та відмінність культур цих народів. З одного боку, в обох культурах прислів'я та приказки є важливими елементами культурної спадщини, які передаються з покоління в покоління і виконують функцію передачі мудрості та моральних цінностей. З іншого боку, відмінності між цими мовами та культурами проявляються у різних способах вираження схожих думок та ідей.

Наприклад, корейське прислів'я «Помилки предків – не дитячі гріхи» говорить про індивідуальну відповідальність і не звинувачення інших у своїх помилках, а українське прислів'я «Хто під куполом виріс, тому хрест не бентежить» наголошує важливість виховання та сімейних традицій.

Ця робота показує, що прислів'я та приказки відображають культуру, історію та цінності народу, якими він користується. Вони також

використовуються в літературі, мистецтві та кіно, що підтверджує їх велике значення для культури цих народів.

Отже, досліджено, що прислів'я та приказки є класичними культурними складовими як української, так і корейської культури. Вони відображають унікальність та різноманіття культурних традицій кожної країни та мають значну цінність для збереження та передачі культурної спадщини з покоління в покоління. Також, зважаючи на подані вище аргументи, важливо сказати, що ритмічна організація мови прислів'їв, часто римованої, сприяє зібраності думки, робить висловлювання легким, гнучким, рухливим. Для прислів'їв характерні лаконічність форми, класична простота і згущена, до краю концентрована думка, яка передає зміст художнього образу, тому знання народної поетичної творчості, зокрема прислів'їв і приказок, потрібне для відтворення художньо правдивих образів і рис народного життя минулих часів, для розуміння історичної епохи, соціальних відносин, побуту, господарської діяльності людей, їхніх естетичних і моральних поглядів, звичаїв, почуттів, світогляду.

요약

이 작품은 우크라이나와 한국 문화의 속담과 속담을 비교 분석하는 데 전념합니다. 사람들의 문화에서 그들의 역사, 사용의 특징 및 중요성에 대한 연구가 수행되었습니다.

분석 결과를 바탕으로 두 문화권 속담의 공통점과 특징을 만들었습니다. 이 때문에 두 문화 모두 지혜와 삶의 경험을 전달하고 국가 의식과 문화적 정체성을 육성하기 위해 속담과 속담을 사용합니다.

그러나 말의 구조와 형식, 은유의 사용, 삶과 문화의 다양한 측면에 대한 강조 등에서 차이가 발견되었습니다. 또한 한국 문화의 속담은 좀 더 형식적이고 공동체와 공중 도덕을 지향하는 반면 우크라이나 속담은 사람과 자연의 개별적인 특성을 언급하는 경우가 많습니다.

따라서 속담 연구는 민족의 문화유산 연구의 한 요소이며, 서로 다른 민족의 문화적 특성을 더 잘 이해하고 감상하기 위한 공통적이고 독특한 특징을 식별하는 것입니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Йосиф Хімчук. Нові українські пословиці, приповідки і поговорки [Архівовано 25 лютого 2019 у Wayback Machine.]. — Виндсор, 1959. — 48 с.

Йосиф Хімчук. Народня мудрість [Архівовано 25 лютого 2019 у Wayback Machine.]. — Виндсор, 1965. — 120 с.

Кім, Кьон Хі. «Корейське прислів'я як джерело для викладання корейської мови як іноземної». *Journal of Korean Language Education Research* 5.1 (2014): 61-81.

Левчук, Н. І. "Українські народні приказки та прислів'я як засіб формування мовленнєвої культури." *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія "Філологія"* 72 (2017): 63-68.

Лисенко, Н. І. "Народні прислів'я та приказки як вираження національного світогляду українців." *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України* 4 (2014): 119-126.

М. Номис. Українські приказки, прислів'я і таке інше. Збірники О. Марковича і других. Спорудив М.Номис.

Нові приповідки українського народу в Канаді. Написав Осип Назарук. — С. 249—256.// *Записки Наукового Товариства імені Шевченка: Т.СXXXVI–СXXXVII: Праці фільольогічної секції / під ред. Кирила Студинського.* — Львів, 1925. — 256 с.

Пащенко, А. І. "Прислів'я та приказки в українському культурному дискурсі." *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія "Філологічні науки"* 138 (2014): 131-134.

Прислів'я та приказки українського народу. ETNOXATA. URL: <https://etnoxata.com.ua/statti/traditsiji/poslovitsy-i-pogovorki-ukrainskogo-naroda/>

Син, Джин-Янг. «Корейські прислів'я як відображення корейської культури». *Journal of Intercultural Communication Research* 43.1 (2014): 41-53.

Čermák F. , PŘÍSLOVÍ , [y:] P. Karlík , M. Nekula , J. Pleskalová (ed.),
Nový encyclopedický slovník češtiny , 2017 (часть) .

Jozef Mistrík , Encyclopédia jazykovedy , ed. 1, Братислава: Обзор,
1993, стор 316, ISBN 80-215-0250-9 , OCLC 29200758 (словацька) .

Mistrík J. , Encyclopédia jazykovedy , ed. 1, Братислава: Обзор,
1993, ISBN 80-215-0250-9 , OCLC 29200758 (словацька) .

SumDU Repository: Home. URL:
https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstreamdownload/123456789/77172/1/Zayka_objec t.pdf

ДОДАТКИ

Додаток 1. Корейські прислів'я і приказки

1. 가방에 소를 자르십시오.	«Начинку нарізати в пакет»
2. 톱밥에서 바늘 찾기.	«Пошук голок у тирсі.»
3. 볶은 콩에 싹이 났을 때.	«Коли проростуть смажені боби.»
4. 돌 위의 모래가 벗겨지면	«Коли пісок на каміннях відлущиться»
5. 꼬리가 없으면 무엇을 흔들어요?	«Чим ти виляєш, якщо не маєш хвоста?»
6. 쥐발 양말.	«Шкарпетки для щурячих лапок.»
7. 고무 덧신에	«В гумових башмаках»
8. 가죽 끈.	«Поводок.»
9. 모루가 없는 대장간.	«Кузня без ковадла.»
10. 수탉처럼 완고합니다.	«Упертий, як півень.»
11. 개밥의 선장.	«Капітан собачої їжі.»
12. 손자는 할아버지의 모자를 썼다.	«Онук одягнув дідову шапку.»
13. 남의 발을 굽다.	«Подряпати комусь ноги.»
14. 눈을 위한 안경처럼.	«Як окуляри на очі.»
15. 호랑이가 여전히 담배를 피울 때.	«Коли ти ще куриш.»

<p>16. 머리 꼭대기에 대한 모욕은 성인입니다.</p>	<p>«Образа на маківку –доросла людина.»</p>
<p>17. 소의 털만큼.</p>	<p>«Стільки, як коров'ячий волос.»</p>
<p>18. 소금을 먹을 때까지 늘리자</p>	<p>«Потягнемося, доки солі не з'їмо»</p>